

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/21/2019
Identifikačné číslo spisu: 1018201845
Dátum vydania rozhodnutia: 06.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018201845.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, právne zastúpený: GARAJ & Partners s.r.o., Jozefská 3, 811 06 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 49234/2018/30-89686 zo dňa 17.12.2018 a č. 41088/2018/153, 41087/2018/153 zo dňa 23.10.2018, konajúc o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/201/2018-93, č.k. 1S/101/2019 zo dňa 23. mája 2019 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1.

1. Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením podľa § 7 písm. b) v spojení s § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutí žalovaného č. 49234/2018/30-89686 zo dňa 17.12.2018 a č. 41088/2018/153, 41087/2018/153 zo dňa 23.10.2018, vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a priznania náhrady trov konania.

2. Žalobca dňa 14.05.2018 doručil žalovanému dve podania, sťažnosti zo dňa 11.05.2018 označené ako: „Sťažnosť podľa ust. § 31 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len z.č. 382/2004 Z.z.) - Žiadosť o vykonanie dohľadu nad činnosťou znalca“, na znalca:

- Ing. S. G. trvale bytom: Q., ktorý vypracoval znalecký posudok č. 115/2015 zo dňa 28.09.2015.

- Ing. W. A., trvale bytom: Z., ktorý vypracoval znalecký posudok č. 07/2015 zo dňa 07.09.2015.

3. Na základe podaných sťažností požiadal žalovaného, aby prešetril skutočnosť, či znalecký posudok č. 115/2015 zo dňa 28.09.2015 vypracovaný znalcom Ing. S. G., ev.č. 911877 a znalecký posudok č. 07/2015 zo dňa 07.09.2015 vypracovaný znalcom Ing. W. A., ev.č. 915172 bol vypracovaný v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 382/2004 Z.z. Súčasne požiadal, aby bol upovedomený o uskutočnených opatreniach podanej sťažnosti.

4. Žalovaný listom zo dňa 23.10.2018 č. 41088/2018/153, 41087/2018/153 označeným ako: „Podnety na postup znalcov pri výkone znaleckej činnosti - odloženie“, oznámil žalobcovi, že podnety žalobcu podľa § 27 ods. 4 písm. a) zákona č. 382/2004 Z.z. odložil. Žalovaný odloženie žalobcových podnetov zdôvodnil skutočnosťou, že za deň možného porušenia povinnosti znalca sa považuje deň vypracovania znaleckého posudku. V tomto prípade znalec Ing. G. vypracoval znalecký posudok č. 115/2015 dňa 28.09.2015 a znalec Ing. A. vypracoval znalecký posudok č. 7/2015 dňa 07.09.2015. O možnom porušení povinnosti znalcov sa žalovaný dozvedel zo žalobcovho podnetu dňa 14.05.2018. Napriek tomu, že jednoročná subjektívna lehota doposiaľ neuplynula, trojročná objektívna lehota na sankcionovanie znalcov za prípadné porušenia ich povinností, márne uplynula, a to u znalca Ing. G. dňa 28.09.2018 a u znalca Ing. A. dňa 07.09.2018 (po 3 rokoch od vypracovania znaleckého posudku). Na zánik sankcionovateľnosti znalcov postačuje márne uplynutie len jednej z uvedených zákonných lehôt v zmysle ust. § 27 ods. 7 zákona č. 382/2004 Z.z., a to v tomto prípade lehoty objektívnej. Žalovaný poukázal, že zánik sankcionovateľnosti tvorí procesnú prekážku brániacu ministerstvu v prípade nadobudnutia dôvodného podozrenia zo spáchania iného správneho deliktu znalca, nielen začať správne konanie, ale rovnako v ňom pokračovať.

5. Žalobca listom zo dňa 07.12.2018 podal žalovanému sťažnosť označenú ako „Sťažnosť proti odloženiu podnetov na postup znalcov“, v ktorom žalobca vyjadruje nespokojnosť s postupom ministerstva, ktorý podnet žalobcu na výkon štátneho dohľadu nad činnosťou znalca Ing. S. G., ev.č. 911877-znalecký posudok č. 115/2015 zo dňa 28.09.2015 a znalca Ing. W. A. ev.č. 915172-znalecký posudok č. 07/2015 zo dňa 07.09.2015 odložil z dôvodu, že o nich ministerstvo nemohlo, berúc do úvahy plynutie času, rozhodnúť inak. Namietal, že ministerstvo pri počítaní lehôt nepostupovalo podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, nakoľko ust. § 32 zákona č. 382/2004 Z.z. odkazuje na všeobecné predpisy o správnom konaní. V závere požiadal, aby minister spravodlivosti v rámci kontroly a dozoru prešetril zákonnosť odloženia veci Ministerstvom spravodlivosti SR zo dňa 23.10.2018, zistil skutočný stav veci a jeho súlad alebo rozpor s právnymi predpismi.

6. Žalovaný listom zo dňa 17.08.2018 č. 49234/2018/30-89686 označeným ako „Oznámenie podľa ust. § 4 ods. 3 zákona o sťažnostiach“ oznámil žalobcovi v zmysle ust. § 4 ods. 3 zákona č. 9/2010 o sťažnostiach (ďalej len zákon o sťažnostiach), že žalobcove podanie nie je sťažnosťou podľa ust. § 4 ods. 1 písm. e) zákona o sťažnostiach, a preto jeho podnet odložil. Poukázal, že je nevyhnutné, aby bolo v pôsobnosti orgánu verejnej správy, namietané nedostatky v prípade ich zistenia po prešetroaní sťažnosti, odstrániť. Ministerstvo však v dôsledku uplynutia času nemá možnosť namietaných znalcov za ich úkony znaleckej činnosti z mesiaca september 2015 v rámci správneho konania stíhať a ani im uložiť sankcie. Márne uplynutie objektívnej lehoty podľa jeho názoru nemožno pripisovať nečinnosti Ministerstva spravodlivosti SR, ako dohliadaciemu orgánu ale neskoršiemu podaniu podnetov namietaných znalcov. Výhodnotenie podnetov na znalcov, tlmočníkov a prekladateľov predstavuje tzv. „predsprávne konanie“. Odloženie podnetov na namietaných znalcov predstavuje prihliadajúc na všetky okolnosti, v súčasnosti zákonný spôsob ich vybavenia zo strany Ministerstva spravodlivosti SR.

7. Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalovaný sa podnetmi žalobcu na znalcov Ing. G. a Ing. A. zo dňa 11.05.2018 riadne zaoberal, tak, ako mu to ukladá zákon č. 382/2004 Z.z. Z ust. § 27 ods. 7 zákona č. 382/2004 Z.z. vyplýva, že žalovaný po preskúmaní podnetu pristúpi k začatiu konania o inom správnom delikte proti znalcovi, alebo, ak zistí niektorý z dôvodov uvedený v § 27 ods. 4 cit. zákona, podnet na znalca odloží. Po zistení, že zanikla zodpovednosť za prípadný správny delikt znalcov označených žalobcom, z dôvodu uplynutia trojročnej objektívnej lehoty na sankcionovanie znalcov, žalovaný postupom podľa § 27 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z.z. podnety žalobcu odložil, o čom žalobcu informoval listom zo dňa 23.10.2018, č. 41088/2018/153, 41087/2018/153 (akt 1). Takýto správny akt

žalovaného podľa názoru krajského súdu nemal povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach žalobcu, nedotýkal sa žiadnej právnej sféry žalobcu, a tak ako žalovaný správne uviedol vo vyjadrení k žalobe, skutočná hodnota konkrétnych vyvlastnených nehnuteľností bol predmetom dokazovania v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II. sp.zn. 8C/14/2016 a tieto znalecké posudky sú len jedným z dôkazov, ktoré môžu, ale nemusia byť použité a uplatnené v rámci zisťovania skutočného stavu veci. Z uvedeného dôvodu preto akt žalovaného v zmysle ust. § 7 písm. b) SSP nepodlieha súdnemu prieskumu pred správny súdom.

8. Podľa názoru krajského súdu žalobca, ako oznamovateľ porušenia povinností znalcom nemal právny nárok, že jeho podnetu bude vyhovené a orgán verejnej správy ako orgán dozoru nad znaleckou činnosťou v zmysle zákona o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch začne proti znalcovi konanie o inom správnom delikte, ktorého sa podľa názoru žalobcu mal znalec dopustiť. Bolo na žalovanom, ako podnet vyhodnotí a vybaví a jeho povinnosťou bolo, žalobcu ako podávateľa podnetu, o spôsobe jeho vybavenia bezodkladne informovať.

9. Ďalej uviedol, že druhým aktom - listom „Oznámenie podľa ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o sťažnostiach“ zo dňa 17.12.2018, č. 49234/2018/30-89686 žalovaný oznámil žalobcovi, že jeho podanie nebolo sťažnosťou podľa ust. § 4 ods. 1 písm. e) zákona o sťažnostiach, a preto jeho podnet v zmysle ust. § 4 ods. 3 zákona č. 9/2010 o sťažnostiach odložil.

10. Zákon o sťažnostiach žalovanému ukladá povinnosť sa sťažnosťou zaoberať a túto následne vyhodnotiť, o čom sťažovateľa upovedomí. Vybavením sťažnosti podľa § 1 ods. 2 zákona o sťažnostiach je jej vrátenie, odloženie sťažnosti, oznámenie výsledku prešetrenia sťažnosti alebo oznámenie výsledku prekontrolovania správnosti vybavenia predchádzajúcej sťažnosti. Je na žalovanom, ako podanú sťažnosť vyhodnotí, resp. vybaví. Z ust. § 3 ods. 2 zák. o sťažnostiach vyplývalo, že podanie sa posudzuje podľa obsahu. Žalovaný po posúdení obsahu sťažnosti žalobcu dospel k záveru, že žalobcove podanie označené ako sťažnosť proti odloženiu podnetov na postup znalcov nie je sťažnosťou podľa ust. § 4 ods. 1 písm. e) zákona o sťažnostiach, keďže predmetné podanie, sťažnosť žalobcu smeruje proti záveru z vykonaného dohľadu, keď žalovaný ako orgán dozoru nad znaleckou činnosťou v zmysle zákona o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch dospel k záveru, že podnet žalobcu je potrebné odložiť podľa § 27 ods. 4 písm. a) zákona č. 382/2004 Z.z. Žalovaný preto v zmysle ust. § 4 ods. 3 zákona o sťažnostiach podnet žalobcu označený ako sťažnosť odložil, o čom žalobcu upovedomil listom zo dňa 17.08.2018 č. 49234/2018/30-89686 označeným ako „Oznámenie podľa ust. § 4 ods. 3 zákona o sťažnostiach“. Podľa názoru súdu ani podľa zákona o sťažnostiach sťažovateľ nemal právny nárok na kladné vybavenie jeho sťažnosti.

11. Krajský súd konštatoval, že upovedomenie sťažovateľa o výsledku vybavenia jeho sťažnosti podľa § 4 ods. 3 zákona o sťažnostiach nemal priamy dopad na verejnú sféru, nepredstavuje ujmu na subjektívnych právach žalobcu a nevytvára to pre neho žiadnu konštitutívno-právnu situáciu, resp. právny vzťah. Napadnutým oznámením žalovaného nemohli byť preto priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy a povinnosti žalobcu, pretože žalovaný ním iba oznámil žalobcovi spôsob vybavenia jeho sťažnosti.

12. Krajský súd poukázal na názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v uznesení sp.zn. 7Sžo/11/2010, podľa ktorého písomné oznámenie správneho orgánu o vybavení sťažnosti nepodlieha súdnemu prieskumu. Táto písomnosť nebola rozhodnutím, ktoré možno preskúmať v správnom súdnictve, lebo nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu, ani ňou nemohli byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Oznámenie žalovaného o vybavení sťažnosti negatívne nezasiahlo právnu sféru žalobcu.

13. Krajský súd uviedol, že iba tie rozhodnutia a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých priamym účinkom je legálny zásah do právneho postavenia jednotlivca - založenia, zmeny alebo zrušenia oprávnenia alebo povinnosti alebo pripustenie možnosti tohto legálneho zásahu do jeho práv, právom chránených záujmov alebo povinností, podliehajú súdnemu prieskumu v zmysle ust. § 2 SSP, ktorý má

charakter subsidiárnej súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR pre oblasť rozhodovania v správnom konaní. Napadnuté oznámenia - akty žalovaného, podľa názoru súdu, nezasiahli do sféry subjektívnych práv žalobcu a absentovala tu teda príčinná súvislosť medzi uvedeným aktom a zásahom do práv a právom chránených záujmov žalobcu, a teda bolo možné konštatovať, že žalobca na svojich právach ani ukrátený nebol. Vzhľadom k neexistencii subjektívneho práva žalobcu, krajský súd dospel k záveru, že v predmetnej veci boli dôvody pre odmietnutie správnej žaloby ako neprípustnej v zmysle § 98 ods. 1 písm. g/ SSP, nakoľko žaloba bola podaná proti písomnému oznámeniu žalovaného o vybavení podnetov žalobcu a jeho sťažnosti, ktoré nepodliehali súdnemu prieskumu, neboli rozhodnutím a ani opatrením, ktoré možno preskúmať v správnom súdnictve, lebo nemali za následok vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu a ani nimi nemohli byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Vzťah žalovaného a žalobcu nebol vzťahom správy voči spravovanému.

2.

14. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca (sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g) a h) SSP a navrhol aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alternatívne kasačný súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutia žalovaného a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

15. Podľa žalobcu žalovaný ako orgán dozoru a kontroly nad činnosťou znalcov neprešetril podania žalobcu ani sa s nimi vôbec nezaoberal a odložil ich z dôvodu údajného nedostatku času na ich prešetrovanie. Tvrdenie žalovaného, že doba štyroch mesiacov je nepostačujúca na vyvodenie zodpovednosti a vydanie rozhodnutia vo veci neobstalo, nakoľko žalovaný aj v roku 2015 pri prešetrovaní postupu na úplne iného znalca Ing. O. O. rozhodol v oveľa kratšej dobe ako sú štyri mesiace, in concreto v prípade č.k. 35903/2015/15, kedy podnet na postup znalca bol podaný dňa 20.02.2015 a rozhodnutie žalovaného bolo vydané dňa 01.04.2015, právoplatné dňa 24.04.2015, t.j. v lehote kratšej ako dva mesiace. Žalovaný vôbec analogicky neaplikoval na daný stav ustanovenia Správneho poriadku týkajúce sa lehôt a svojvoľne bez uvedenia rozhodnutia, a tým spôsobil vydanie nezákonného t.j. nulitého podania, ktoré označil ako odloženie podnetu. Uvedenou štvormesačnou nečinnosťou žalovaného došlo k premĺčaniu práva na postih znalcov a tým k zmareniu uloženia prípadnej sankcie za správny delikt. Žalovaný sa v zmysle § 32 Správneho poriadku vôbec nevysporiadal s dôkazmi, ktoré žalobca predložil t.j. odlišné závery znaleckých posudkov, vrátane žiadosti o prešetrovanie postupu znalcov.

16. Žalobca prostredníctvom podnetov na prešetrovanie postupu znalcov sa snažil docieľiť, aby bol nastolený zákonný stav a priebeh znaleckého dokazovania bol podrobený riadnemu preskúmaniu. Žalovanému nebránila žiadna objektívna skutočnosť prešetriť postup znalca Ing. S. G. a Ing. W. A. v lehote štyroch mesiacov za účelom riadneho vybavenia veci. Konštatovanie žalovaného, že nemohol vyvodiť zodpovednosť voči znalcom, keďže uplynula lehota na ich postih je laxným tvrdením, ktoré nemá žiadnu oporu v zákone o znalcoch, a ani v inom právnom predpise platnom na území Slovenskej republiky. Žalobca dal do pozornosti, že nedbalosť žalovaného nemôže byť na úkor práv žalobcu.

17. Žalobca ďalej uviedol, že správne súdnictvo poskytuje ochranu pred nezákonnými rozhodnutiami alebo postupom orgánov verejnej správy, ktorými sú alebo môžu byť dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických a právnických osôb, ktoré boli alebo mali byť účastníkmi správneho konania.

18. Krajský súd vyhodnotil napadnuté podania podľa § 7 písm. b) SSP ako správne akty orgánu verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby. Uvedené tvrdenie však nie je správne, nakoľko takýmito rozhodnutiami sa rozumejú najmä rozhodnutia a opatrenia s organizačnou povahou, správne akty upravujúce vnútornú organizáciu alebo členenie orgánu verejnej správy, prípadne jemu podriadených orgánov. Zo zákonnej dikcie predmetného ustanovenia však nevyplývalo, že žalobca napádal rozhodnutia a postup na ktoré sa uplatňujú kompetenčné výluky- zákonná enumerácia absencie právomoci

správneho súdu.

19. Žalobca sa nestotožnil s tvrdením krajského súdu, že mu nevznikla žiadna ujma na subjektívnych právach. Konanie žalovaného zasiahlo do subjektívnych práv žalobcu a týchto sa priamo dotýka v tomto smere, že žalobca je právnická osoba so 100% majetkovou účasťou štátu povinná riadne, hospodárne a transparentne vynakladať peňažné prostriedky štátu. Žalobca ako stavebník verejnoprospešného diaľničného úseku D3 má záujem na tom, aby pri nakladaní s verejnými prostriedkami štátu boli naplnené princípy fungujúceho materiálneho právneho štátu.

20. V konaní vedenom pod sp.zn. 8C/14/2016 sa Mgr. L. U. domáhala doplatenia peňažnej náhrady spôsobom priechiacim sa dobrým mravom, keďže svoj údajný nárok odvodila od spochybňovaných znaleckých posudkov č. 115/2015 a č. 7/2015. Znalec Ing. S. G., ktorý vypracoval spochybňovaný znalecký posudok č. 115/2015 nevedel reagovať na viaceré otázky právneho zástupcu žalobcu, kde sa potvrdilo, že na viacerých položkách ako sú spevnené plochy, chodníky, príjazdová cesta, betónové hnojisko, prístrešok pri dome a pod. bol vykonaný len odhad bez riadneho kontrolného geodetického zamerania, čo spôsobilo nadhodnotenie jednotlivých oceňovaných položiek. Znalec si vôbec nepamätal viaceré skutočnosti, ktoré uviedol v znaleckom posudku č. 115/2015, rovnako nevedel ani v čom mali spočívať prvky údajnej krátkodobej a dlhodobej životnosti, ktoré mali byť revitalizované.

21. Žalobca ihneď ako sa dozvedel o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie správnych deliktov znalcami podal podnet žalovanému na začatie správneho konania za účelom vyvodenia zodpovednosti za správny delikt.

22. Žalobca dal do pozornosti, že znalecký posudok č. 8/2018 mal za cieľ odstrániť rozpory medzi žalobcom a Mgr. L. U., preto pristúpil k vypracovaniu objednávky za účelom vyhotovenia ďalšieho kontrolného znaleckého posudku, ktorý mal kontrolnú funkciu s cieľom vyriešiť rozpor doplatenia peňažnej náhrady. Žalobca v kasačnej sťažnosti predložil rozbor - Porovnanie všeobecnej hodnoty nehnuteľností uvedenej v znaleckých posudkoch a Rozdiely v znaleckých posudkoch. Žalobca uviedol, že žalovaný v danom prípade žiaden dohľad, dozor a ani kontrolu nevykonal, tak v tomto smere nemožno ani len hovoriť o výsledkoch dohľadu, dozoru alebo kontroly, keďže vec odložil z dôvodu údajného nedostatku času na prešetrenie postupu pri výkone znaleckej činnosti.

23. Žalovaný ako prvostupňový orgán a zároveň aj ako orgán dozoru a kontroly tým, že sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu a potvrdil jeho konanie v podobe odloženia veci, postupoval a rozhodol v rozpore so zákonom. Žalobca poukázal aj na to, že žalovaný nezistil riadne, úplne a presne skutočný stav veci v zmysle § 32 Správneho poriadku, vôbec sa nevysporiadal s dôkazmi, ktoré žalobca predložil. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný nevykonal žiadne procesné úkony, ktorými by prešetril podanie žalobcu, v čom spočíval dôvod na zrušenie oboch napadnutých individuálnych správnych aktov žalovaného.

3.

24. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 22.08.2019, v ktorej uviedol, že neexistencia subjektívneho práva na súdny prieskum bola dostatočne odôvodnená krajským súdom, konkrétne v bode 40 až 50 napadnutého uznesenia. Rozhodnutie krajského súdu, ktorým, bola odmietnutá žaloba vo veci prieskumu uvádzaných podaní žalovaného bolo zákonné. Kasačnú sťažnosť považoval za nedôvodnú a navrhol ju zamietnuť.

4.

25. Žalobca využil právo vyjadriť sa k vyjadreniu žalovaného ku kasačnej sťažnosti /replika/ podaním zo dňa 10.09.2019. Žalobca vo vyjadrení len zopakoval tvrdenia uvádzané v správnej žalobe.

5.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po preskúmaní uznesenia krajského súdu v medziach sťažnostných bodov bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP

preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

27. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že sa žalobca domáhal preskúmania dvoch aktov žalovaného označených ako „Podnety na postup znalcov pri výkone znaleckej činnosti - odloženie“ zo dňa 23.10.2018, č. 41088/2018/153, 41087/2018/153 a „Oznámenie podľa ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o sťažnostiach“ zo dňa 17.12.2018, č. 49234/2018/30-89686.

28. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP.“), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP, na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej a právnickej osoby priamo dotknuté.

Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 7 písm. b) SSP, správne súdy nepreskúmajú správne akty orgánu verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

Podľa § 170 písm. a) SSP, žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

Podľa § 27 ods. 1 zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, ministerstvo z vlastnej činnosti alebo na základe podnetov fyzických osôb alebo právnických osôb preskúma spáchanie iných správnych deliktov podľa tohto zákona.

Podľa § 27 ods. 4 zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, ministerstvo podnet odloží, ak :

- a) zanikla zodpovednosť za iný správny delikt,
- b) konanie nie je iným správnym deliktom podľa tohto zákona,
- c) konanie vykazuje minimálnu závažnosť,
- d) osoba, ktorá mala iný správny delikt spáchať, zomrela, bola vyhlásená za mŕtvu alebo zanikla bez právneho nástupcu,
- e) ním podávateľ sleduje ochranu subjektívnych práv účastníka konania pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci,
- f) smeruje proti znalcovi, tlmočníkovi alebo prekladateľovi ustanovenému podľa § 15,
- g) znalec, tlmočník alebo prekladateľ bol vyčiarknutý zo zoznamu a podnetom sa neoznamovali skutočnosti nasvedčujúce spáchaniu iného správneho deliktu podľa § 26 ods. 2, alebo
- h) osoba, ktorá mala spáchať iný správny delikt požíva výsady a imunity podľa medzinárodného práva.

Podľa § 27 ods. 7 zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, po preskúmaní podnetu ministerstvo pristúpi k začatiu konania o inom správnom delikte proti znalcovi, tlmočníkovi alebo prekladateľovi alebo podnet odloží pre niektorý z dôvodov uvedených v odseku 4. O začatí

konania o inom správnom delikte alebo odložení podnetu ministerstvo bezodkladne informuje podávateľa podnetu.

Podľa § 37c ods. 3 zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, nevybavené sťažnosti doručené pred 1. júlom 2018 sa považujú za podnety podľa predpisov účinných od 1. júla 2018.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 9/2010 Z.z. zák. o sťažnostiach, tento zákon upravuje postup pri podávaní, vybavovaní a kontrole vybavovania sťažností fyzických osôb alebo právnických osôb.

Podľa § 1 ods. 2 písm. b) zák. č. 9/2010 Z.z. zák. o sťažnostiach, na účely tohto zákona je vybavením sťažnosti vrátenie, odloženie sťažnosti, oznámenie výsledku prešetrenia sťažnosti alebo oznámenie výsledku prekontrolovania správnosti vybavenia predchádzajúcej sťažnosti.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 9/2010 Z.z. zák. o sťažnostiach, sťažnosť je podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby (ďalej len "sťažovateľ"), ktorým

- a) sa domáha ochrany svojich práv alebo právom chránených záujmov, o ktorých sa domnieva, že boli porušené činnosťou alebo nečinnosťou (ďalej len "činnosť") orgánu verejnej správy,
- b) poukazuje na konkrétne nedostatky, najmä na porušenie právnych predpisov, ktorých odstránenie je v pôsobnosti orgánu verejnej správy.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 9/2010 Z.z. zák. o sťažnostiach, podanie sa posudzuje podľa obsahu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. e) zák. č. 9/2010 Z.z. zák. o sťažnostiach, sťažnosťou podľa tohto zákona nie je podanie, ktoré smeruje proti záverom kontroly, auditu, dohľadu, dozoru alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 3 veta prvá zák. č. 9/2010 Z.z. zák. o sťažnostiach, podanie podľa odseku 1 písm. a), b), d), e) a f) alebo podľa odseku 2 písm. a) a b) označené ako sťažnosť, orgán verejnej správy odloží, o čom toho, kto podanie podal, písomne upovedomí do 15 pracovných dní od doručenia podania s uvedením dôvodu.

29. Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, tvrdeniami účastníkov, ako aj so závermi krajského súdu, ktoré považuje za vecne i právne správne, pričom nezistil žiadnu vadu konania, ktorá by zakladala dôvod pre zrušenie sťažnosťou napadnutého uznesenia. Rovnako ako krajský súd, aj najvyšší súd zdôrazňuje už skôr vyslovený názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 7Sžo/11/2010 a v uznesení 3Sžo/12/2016 z 24. mája 2017, že písomné oznámenie správneho orgánu o vybavenie sťažností nepodlieha súdnemu prieskumu, nie je rozhodnutím, ktoré možno preskúmať v správnom súdnictve, lebo nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu a ani ňou nemohli byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Vzťah žalovaného a žalobcu nie je vzťahom správy voči spravovanému. Najvyšší súd poukazuje na ust. § 37c ods. 3 zákona č. 382/2004 Z.z., že nevybavené sťažnosti doručené pred 1. júlom 2018 sa považujú za podnety podľa predpisov účinných od 1. júla 2018.

30. Žalobca využil svoje ústavné právo a dňa 14.05.2018 doručil žalovanému dve podania zo dňa 11.05.2018 označené ako sťažnosť podľa ust. § 31 zákona č. 382/2004 Z.z. (žiadosť o vykonanie dohľadu nad činnosťou znalca Ing. S. G. a Ing. W. A.). Žalovaný sa týmito sťažnosťami zaoberal, prešetril a o výsledku šetrenia žalobcu upovedomil tak, že listom zo dňa 23.10.2018 č. 41088/2018/153, č. 41087/2018/153 označeným ako: „Podnety na postup znalcov pri výkone znaleckej činnosti - odloženie“, oznámil žalobcovi, že podnety žalobcu podľa § 24 ods. 4 písm. a/ zákona č. 382/2004 Z.z. odložil s poukazom na skutočnosť, že za deň možného porušenia povinnosti znalca sa považuje deň vypracovania znaleckého posudku. V konkrétnom prípade Ing. G. vypracoval znalecký posudok č. 115/2015 dňa 28.9.2015 a znalec Ing. A. vypracoval znalecký posudok č. 7/2015 dňa 7.9.2015. O možnom porušení povinnosti znalcov sa žalovaný dozvedel zo žalobcovho podnetu dňa 14.05.2018.

Žalovaný poukázal, že jednoročná subjektívna lehota doposiaľ neuplynula, trojročná objektívna lehota na sankcionovanie znalcov za prípadné porušenie ich povinností márne uplynula a to u znalca Ing. G. dňa 28.09.2018 a u znalca Ing. A. dňa 07.09.2018 (po troch rokoch od vypracovania znaleckého posudku). Na zánik sankcionovateľnosti znalcov postačuje márne uplynutie len jednej z uvedených zákonných lehôt v zmysle ust. § 27 ods. 7 zákona č. 382/2004 Z.z. v tomto prípade lehoty objektívnej. Najvyšší súd poukazuje, že zánik sankcionovateľnosti tvorí procesnú prekážku brániaci ministerstvu v prípade nadobudnutia dôvodného podozrenia zo spáchania iného správneho deliktu znalca, nielen začať správne konanie, ale rovnako v ňom pokračovať. Žalobca listom zo dňa 07.12.2018 podal žalovanému sťažnosť označenú ako „Sťažnosť proti odloženiu podnetov na postup znalcov“, v ktorom žalobca vyjadruje nespokojnosť s postupom ministerstva, ktorý podnet žalobcu na výkon štátneho dohľadu nad činnosťou uvedených znalcov odložil. Žalovaný listom zo dňa 17.12.2018 č. 49234/2018/30-89686 označeným ako „Oznámenie podľa ust. § 4 ods. 3 zákona o sťažnostiach“ oznámil žalobcovi, že žalobcovo podanie ktoré nie je sťažnosťou podľa ust. § 4 ods. 1 písm. e/ zákona o sťažnostiach odkladá a považuje ho týmto oznámením z ich strany za vybavené.

31. Konanie o inom správnom delikte môže začať len žalovaný. Nejde o návrhové konanie a podávateľ podnetu nie je účastníkom konania v inom správnom delikte (§ 28 ods. 2 z.č. 382/2004 Z.z.). Jediným účastníkom konania o inom správnom delikte je len obvinený. Podanie podávateľa je potrebné chápať len ako „Podnet“ pre posúdenie dôvodnosti začatia konania o inom správnom delikte. Znalec je subjektom o ktorých právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach ministerstvo rozhoduje. Preto odloženie podnetu nemôže mať negatívny dopad na žalobcove subjektívne práva a žalobca sa nemôže domáhať ochrany neexistujúceho práva na správnom súde. Žalovaný postupoval v súlade s § 4 ods. 3 zákona o sťažnostiach a podnet žalobcu ako sťažnosť odložil, o čom žalobcu upovedomil listom zo dňa 17.8.2018 označením ako „Oznámenie podľa § 4 ods. 3 zákona o sťažnostiach“. Ani podľa zákona o sťažnostiach sťažovateľ nemá právny nárok na kladné vybavenie jeho sťažnosti.

32. Vzhľadom na neexistenciu subjektívneho práva žalobcu, najvyšší súd súhlasí s názorom žalovaného ako aj krajského súdu, že nakoľko žaloba bola podaná proti písomnému oznámeniu žalovaného o vybavenie podnetov žalobcu a jeho sťažnosti, ktoré nepodliehajú súdnemu prieskumu, nie sú rozhodnutím a ani opatrením, ktoré možno preskúmať v správnom súdnictve, lebo nemajú za následok vznik, zmenu, ani zánik právneho vzťahu a ani nemohli byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Preto vzhľadom na predmet správneho súdnictva (§ 2 SSP, čl. 46 ods. 2 Ústavy SR) nemôže súdnemu prieskumu podliehať postup a oznámenie žalovaného pri realizácii pôsobnosti podľa ust. § 27 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z.z. a podľa ust. § 4 ods. 3 zákona o sťažnostiach, nakoľko pri prešetrovaní podnetov a sťažností nekoná o právach sťažovateľa, ale koná vo verejnom záujme. Je výlučnou kompetenciou žalovaného posúdiť, či a do akej miery bol znalcom porušený verejný záujem na riadnom výkone ich činnosti a či začne alebo nezačne voči uvedeným znalcom správne konanie, resp. berúc do úvahy plynutie času, ktoré má za následok zánik zodpovednosti znalca za skutok, ktorý mohol byť iným správnym deliktom, vôbec možné a účelné správne konanie začínať (§ 27 ods. 7 z.č. 382/2004 Z.z. v znení do 30.06.2018, v súčasnosti § 26 ods. 7 z.č. 382/2004 Z.z.).

6.

33. Najvyšší súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj preskúmané rozhodnutie žalovaného považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie krajského súdu považovať za správne. Námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu najvyšší súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

34. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP). Žalovanému ich nepriznal v zmysle § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP.

35. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozhodnutie jednomyseľne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.